

(Peter Olšavský) Podobenstvo o veľkej večeri už tradične patrí k dnešnej Nedeli svätých praotcov - predposlednej nedeli pred sviatkami Narodenia Pána. Ježiš ho začína rozprávať ako odpoveď na narážku jedného zo spolustolujúcich v dome popredného farizeja, kde boli pozvaní na hostinu. Najprv Ježiš vo farizejovom dome uzdravil človeka chorého na vodnatieľku. Potom keď videl, ako si pozvaní hostia vyberajú popredné miesta, povedal im, ako dopadnú tí, ktorí sa povyšujú, aj tí, ktorí sa ponížujú. Vyzval ich, aby na hostiny do svojich domov pozývali takých, ktorí sa im nemajú čím odplatiť. A nakoniec, keď spolustolujúcim povedal, že bude blahoslavený ten, kto bude jesť chlieb v Božom kráľovstve, Ježiš začne rozprávať podobenstvo o veľkej večeri.

Istý človek pripravil veľkú večeru a pozval mnoho ľudí, ale keď nadišla hodina večere, všetko sa skončilo inak. Pozvaní hostia sa začali rad-radom vyhovárať. A domáci pán nikoho neprehovára ani nepresviedča. Pozvanie nasmeruje inam. Kto je teda ten, čo bude jesť chlieb v Božom kráľovstve? Záver podobenstva nám ukazuje, že to budú ľudia, o ktorých by to nik nepovedal.

Túžby a nádeje Izraela sa stále krúčia okolo Božieho kráľovstva a hostiny, ktorá nemala mať konca. Prvé pozvanie prišlo už dávno. Vtedy, keď si Boh vyvolil tento ľud spomedzi všetkých národov. No a v myslení tých „najdokonalejších“ z národa sa akosi usadilo to, že zachovať sa v spravodlivosti stačí na to, aby raz dostali miesto pri Božom stole. Ježiš však práve cez dnešné podobenstvo ukazuje, že pozvanie na hostinu je dar. Dar Božieho milosrdenstva pre tých, ktorí ho prijímajú bez výhrad, a v tom čase, keď to uzná za vhodné sám Pán.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)